

Dit document biedt een gestandaardiseerde beschrijving van de verschillende disciplines uitgeoefend door diergedragsprofessionals, aangepast van de Engelse [ABTC standards \(v. 03-2020\)](#). De bedoeling is om concrete richtlijnen te bieden om professionals officieel te kunnen erkennen voor hun specifieke kennis/vaardigheden, alsook het bevorderen van samenwerking binnen de verschillende disciplines.

Een diergedragsprofessional kan één of meerdere disciplines uitoefenen, mits hij aan de betreffende criteria voldoet. Elke discipline heeft zijn eigen sterktes, er wordt zoveel mogelijk multidisciplinair gewerkt.

Definities

Toelichting van termen die worden gebruikt in dit document.

- **Diergedragsprofessional:** persoon die beroepsmatig dieren traint en/of begeleidt op ethologisch/gedragmatig/emotioneel gebied en voldoet aan de criteria van één of meerdere disciplines gedefinieerd in dit document.
- **Probleemgedrag:** dit is een overkoepelende term voor verschillende vormen van gedrag, waarvoor een eigenaar/begeleider doorgaans advies zoekt. Hier onder vallen:
 - **Ongewenst normaal gedrag (adaptief):** gedrag dat binnen het natuurlijke repertoire van een diersoort hoort, maar door de eigenaar/begeleider als ongewenst wordt ervaren.
 - **Onaangepast gedrag (maladaptief):** onsuccesvolle pogingen van het dier om zich aan te passen aan zijn omgeving. Er is een discrepantie tussen de omgeving en de fysiologische en psychologische behoeften. Dit uit zich in disproportioneel (bv. intensiteit, frequentie) en/of ongepast gedrag voor de context.
 - **Pathologisch gedrag (abnormaal):** gedrag dat het normaal dagelijks functioneren verstoort en voortkomt uit een fysiologische of psychische aandoening.

- **Gevaarlijk gedrag:** gedrag waarbij het dier schade toebrengt aan anderen (bv. onstuimig, agressie). Dit kan in alle voorgaande categorieën voorkomen.
- **Eigenaar/begeleider:** Verantwoordelijke van een dier. De persoon, eigenaar of houder van een dier die er gewoonlijk een onmiddellijk beheer of toezicht op uitoefent (conform [KB 27 APRIL 2007 - Koninklijk besluit houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren](#)).
- **Niet-aversieve vs aversieve methodes:**
 - **Niet-aversieve methodes:** diervriendelijke (trainings)technieken gebaseerd op beloningsgerichte methodes (positieve bekrachtiging) en het onthouden van beloning om bepaald gedrag te verminderen (negatieve straf). Negatieve bekrachtiging kan enkel gebruikt worden in een context van aanleren van veiligheid/controle, waarbij de levenskwaliteit van het dier telkens centraal blijft.
 - **Aversieve methodes:** (trainings)technieken die intentioneel fysiologisch (bv. pijn, verwondingen) en/of psychologisch ongemak (bv. angst, frustratie) veroorzaken, zoals positieve straf en negatieve bekrachtiging. Hieronder verstaan we o.a. wurg/slipkettingen, prikbanden, elektrische schokmiddelen en verbale/fysieke straffen.
- **Behandelplan:** is ontworpen om een bepaald probleemgedrag aan te pakken. Het kan verschillende componenten bevatten, afhankelijk van de professionele discipline, zoals evaluatie, gedragsanalyse/diagnose, risicoanalyse, doelen, interventies en opvolging. Het richt zich op het identificeren en aanpakken van de onderliggende oorzaken van een probleemgedrag en kan meerdere strategieën omvatten, waaronder gedragsmodificatie. Dit laatste is een specifieke techniek die wordt gebruikt om gedrag te veranderen.
- **Therapieën en producten:**
 - **Conventionele behandelingen:** verwijst naar therapieën en producten die gebaseerd zijn op wetenschappelijk onderzoek en evidence-based praktijken. Ze worden standaard toegepast door diergedragsprofessionals, bv. management-strategieën, gedragsmodificatie, psychofarmaca, voedingssupplementen, feromonen.
 - **Complementaire behandelingen:** verwijst naar therapieën en producten die aanvullend worden gebruikt naast de conventionele behandelingen, bv. fysiotherapie, osteopathie, acupunctuur, kruidengeneeskunde (fytotherapie).
 - **Alternatieve behandelingen:** verwijst naar therapieën en producten die niet-conventioneel zijn en (nog) niet gebaseerd op solide wetenschappelijk bewijs, bv. homeopathie, kinesiologie, orthomoleculaire behandelingswijzen.

Overzicht disciplines

Dit overzicht geeft de belangrijkste focus weer van de verschillende disciplines, die in dit document nader worden toegelicht. Een diergedragsprofessional kan één of meerdere disciplines uitoefenen.

Op basis van dit overzicht kan bepaald worden welke discipline het meest geschikt is voor de hulpvraag van de cliënt. Voor een goede hulpverlening is het essentieel dat elke professional zijn eigen sterktes en beperkingen kent en kan, indien nodig, doorverwijzen naar en/of samenwerken met een andere diergedragsprofessional.

- **Dierentrainer:** traint eigenhandig dieren onder zijn (tijdelijke) hoede.
- **Instructeur dierentraining:** instrueert een eigenaar/begeleider bij het trainen van zijn dier.
- **Diergedragscoach:** geeft preventieve adviezen en behandelt ongewenst normaal en onaangepast gedrag.
- **Klinisch diergedragstherapeut:** behandelt probleemgedrag, met de focus op pathologisch en/of gevaarlijk gedrag.
- **Gedragsdierenarts:** heeft specifieke expertise in pathologisch en/of gevaarlijk gedrag, doet hierbij een uitgebreide medische evaluatie en kan eventueel psychofarmaca inzetten.

Algemene vereisten

Elke diergedragsprofessional moet aan de volgende eisen voldoen:

1. Kennis van welzijnsbehoeften en -wetgeving en bepalen hoe hieraan kan worden voldaan voor het dier onder behandeling/begeleiding. De professional moet steeds voldoen aan de meest recente welzijnswetgeving en professionele verantwoordelijkheden.
2. Gebruik van niet-aversieve methodes die gewenst gedrag bevorderen en probleemgedrag voorkomen, in lijn met de standpunten van internationale en Europese verenigingen van diergedragsprofessionals, zoals [the European Society of Veterinary Clinical Ethology \(ESVCE\)](#), [the International Association of Animal Behavior Consultants \(IAABC\)](#), [the Association of Pet Dog Trainers \(APDT\)](#).

3. Erkennen van eigen vaardigheden en beperkingen en tijdig doorverwijzen naar een gekwalificeerde professional indien nodig.

4. Duidelijk verslag van afspraken, adviezen en/of trainingsvoortgang:

- aan de eigenaar/begeleider, zoals met hen overeengekomen.
- aan eventuele doorverwijzers, zoals met hen overeengekomen.

5. Heeft een opleiding gevolgd voor de specifieke beroepsprofielen vermeld in dit document, in lijn met punt 1 en 2 van de algemene vereisten. De opleidingscriteria vind je terug bij de desbetreffende categorieën, waar van toepassing.

6. Regelmatig bijscholen om kennis up-to-date te houden (minstens 12 u/jaar) en waar mogelijk overleg met collega's om ervaringen en ideeën uit te wisselen. De inhoud van de bijscholingen dienen conform te zijn aan punt 1 en 2 van algemene vereisten.

7. Aangesloten zijn bij een vakvereniging, nationaal of internationaal, die voldoen aan punt 1 en 2 van de algemene vereisten, indien beschikbaar.

Bovenop deze criteria, worden voor elke discipline specifieke kwalificaties omschreven in de standaarden:

- [Dierentrainer](#)
- [Instructeur dierentraining](#)
- [Diergedragscoach](#)
- [Klinisch diergedragstherapeut](#)
- [Gedragsdierenarts](#)

DIERENTRAINER

De dierentrainer plant de dierentraining, voert deze uit en volgt op. Dit betreft zowel het aanleren van specifieke commando's, als meer algemene training.

De dierentrainer heeft rechtstreeks contact met het dier, met als doel het versterken van gewenst gedrag en voorkomen van probleemgedrag. Hij stelt concrete trainingsplannen op en evalueert deze om vast te stellen of de training nog gepast is.

Enkele voorbeelden kunnen zijn: trainer van hulphonden, trainer van dieren in de reclame/film, eigenaar/begeleider in het leger, politie, dierentuinen, enz.

Specifieke kwalificaties

- Heeft voldoende kennis van diergedrag (o.a. natuurlijke gedragspatronen, lichaamstaal en communicatiemethodes van het dier) en leertheorieën (o.a. klassieke en operante conditionering, beloningsschema's, extinction, spontaneous recovery, extinction burst).
- Verkrijgt en interpreteert relevante informatie over het dier uit geschikte bronnen, zoals bv. directe observatie, gesprekken met eigenaar/begeleider/verzorger, evaluaties van de dierenarts, voorgeschiedenis. De verzamelde informatie omvat (o.a.): leeftijd, geslacht, seksuele status, fysieke en mentale capaciteiten, geschiedenis (leefomstandigheden, training, ervaringen, medisch ...), ras en herkomst, motivators en effecten, enz.
- Communiceert met het dier en gebruikt diervriendelijke trainingstechnieken gebaseerd op leertheorieën. Dit gebeurt op een manier die stress vermindert en verzekert dat de training op een veilige manier, voor dier én trainer, kan worden uitgevoerd.
- Creëert en implementeert een trainingsplan met realistische doelstellingen voor gewenst gedrag.
 - Bereidt het dier, resources en de omgeving voor op de trainingssessie om het behalen van de gestelde leerdoelen te bevorderen.
 - Kan een dier oefeningen aanleren op verschillende manieren en selecteert de gepaste methode en hulpmiddelen aangepast aan het dier (diersoort, ras en

individu, rekening houdend met de fysieke en mentale capaciteiten), de context en het gewenste gedrag.

- Beoordeelt de impact van de training op levenskwaliteit en past de methode aan waar nodig om een goede levenskwaliteit van het dier te verzekeren op korte en lange termijn.
- Kent meerdere technieken van gedragsmodificatie en trainingshulpmiddelen, en is bekwaam om hieruit de meest gepaste methode te selecteren en gebruiken.
 - Bepaalt de risico's van de gebruikte methodes, in lijn met de huidige gezondheid- en veiligheidswetgeving.
- Evalueert en registreert op regelmatige basis de voortgang van de trainingssessie t.o.v. het opgestelde trainingsplan en neemt maatregelen om situaties op te lossen wanneer trainingsactiviteiten, methodes of hulpmiddelen niet geschikt blijken.
 - Kent factoren die de trainingsvoortgang kunnen beïnvloeden.
 - Past de training aan waar nodig, rekening houdend met de reactie van het dier (en eigenaar/begeleider) op de training tot dus toe.
- Iedere trainer dient specifieke kennis te hebben van de discipline waarvoor ze het dier opleiden (bv. blindengeleidehond, detectiehond, enz.) en schoolt zich regelmatig bij om zijn kennis up-to-date te houden.
- Waar de dierentrainer een dier tevens verzorgt dient hij zijn eigen verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid voor dierenzorg te kennen. Hij kent en volgt de richtlijnen van de meest recente wetgeving en professioneel beleid op vlak van dierenzorg.

INSTRUCTEUR DIERENTRAINING

De instructeur begeleidt een eigenaar/begeleider bij het trainen van zijn dier. Dit betreft zowel het aanleren van specifieke commando's als meer algemene training.

De instructeur heeft interactie met het dier en met de verantwoordelijke persoon van het dier en heeft tot doel:

- de eigenaar/begeleider aanleren hoe gewenst gedrag te versterken en probleemgedrag te vermijden/verminderen.
- zorgen dat de training op een geschikt tempo vordert en trainingsdoelen worden bereikt. De training wordt op regelmatige tijdstippen geëvalueerd om het voorgaande te verzekeren.

Enkele voorbeelden kunnen zijn: instructeur in een sportdiscipline (vb. gehoorzaamheid, agility, doggy dance, speuren, detectie, enz.), instructeur blindengeleidehond, enz.

Specifieke kwalificaties

De kwalificaties voor Dierentrainer gelden hier, aangevuld met de volgende:

- Communiceert op een duidelijke, beknopte en correcte manier met anderen waarbij met het volgende wordt rekening gehouden:
 - Vaststellen welke informatie en kennis mensen nodig hebben en waarom.
 - Vaststellen hoe mensen het liefst informatie en kennis ontvangen en welke media, stijl, timing en welk tempo hiervoor het meest geschikt is.
 - Communicatie aanpassen als reactie op verbale en niet-verbale feedback.
 - Jargon, technische termen en afkortingen beperken tot een minimum. Waar nodig worden deze zorgvuldig uitgelegd om verwarring te voorkomen.
 - Controleert of de eigenaar/begeleider de overgedragen informatie, kennis en relevantie goed heeft begrepen.
- Leert een eigenaar/begeleider een dier te trainen, individueel of in groep*. Dit telkens op maat van de individuele noden van de eigenaar/begeleider en het dier. Hierbij wordt rekening gehouden met eventuele (fysieke) beperkingen van de eigenaar/begeleider.
- Herkent wanneer een bepaalde groepssetting niet de beste optie is voor een dier en stelt vervolgens meer geschikte methodes voor aan de eigenaar/begeleider.
- Herkent twijfel/stress bij een eigenaar/begeleider en weet hoe deze te verminderen.

- Weet wat de eigenaar/begeleider motiveert, zowel in het algemeen als individueel. Kan de aandacht en interesse van mensen krijgen en vasthouden zodat er optimale overdracht en behoud van informatie en kennis kan gebeuren.
- Checkt dat de informatie en kennis die hij communiceert wetenschappelijk juist, actueel en compleet is.
 - Benadrukt het niveau van betrouwbaarheid van de informatie en kennis die hij communiceert, bv. of het gebaseerd is op uitgebreid wetenschappelijk onderzoek, casestudies en/of persoonlijke professionele ervaringen.
- Zorgt er voor dat hijzelf en anderen voldoen aan wettelijke voorwaarden en professionele richtlijnen.

*Groep = personen met het dier waar ze verantwoordelijk voor zijn. Dit kan plaatsvinden op eender welke locatie (bv. thuis, hal, manege, weide waar zulke activiteiten zijn toegestaan of aangevraagd).

DIERGEDRAGSCOACH

De diergedragscoach geeft preventief gedragsadvies aan een eigenaar/begeleider. Daarnaast beoordeelt hij diergedrag om een behandelplan op te stellen ter verbetering van de levenskwaliteit van betreffend dier.

Deze discipline focust op gedragingen die binnen het normale ethogram van de desbetreffende diersoort vallen en op onaangepast gedrag. Het behandelen van pathologisch gedrag valt buiten deze categorie, evenals het uitvoeren van een risicoanalyse op vraag van een officiële instantie (vb. politie, burgemeester, asiel).

De diergedragscoach begrijpt hoe ongewenst normaal of onaangepast gedrag geëvalueerd, voorkomen of veranderd wordt. Dit gebeurt door het creëren van geschikte leefomstandigheden en een behandelplan, gebaseerd op best practice en wetenschappelijk bewijs. Deze kunnen betrekking hebben op de training bij rehabilitatie of op preventie.

Deze professionals kunnen eigenaars/begeleiders van dieren met ongewenst normaal of onaangepast gedrag coachen. Het kan gaan om een functie in een dierenasiel, een dierenartsenpraktijk, als zelfstandige, enz.

Specifieke kwalificaties

- Evalueert de behoeften van één of meerdere diersoorten en hoe deze kunnen worden ingevuld.
 - Kent de belangrijkste ethologische, psychologische en fysiologische concepten die van belang zijn voor dierenwelzijn en hoe deze te gebruiken om de levenskwaliteit in te schatten bij de diersoorten waarin hij opgeleid is.
 - Kent de invloed van domesticatie op het gedrag van dieren en hun algehele interactie met mensen.
 - Past methodes toe om de levenskwaliteit van het dier zo goed mogelijk te waarborgen, te behouden en promoten op korte en lange termijn.
- Verkrijgt en interpreteert relevante informatie uit geschikte bronnen, zoals bv. directe observatie, gesprekken met eigenaar/begeleider/verzorger, evaluaties van de dierenarts, voorgeschiedenis.
 - Evalueert de kwaliteit van de informatie en onderneemt acties om eventuele zorgen/tekortkomingen hierin te verbeteren.

- Evalueert het effect van fysieke karakteristieken (bv. diersoort, ras, geslacht, seksuele status, leeftijd, medische toestand) en externe factoren (bv. afkomst, omgeving, vroegere ervaringen, huisvesting, management, sociaal contact, activiteit, voeding) op het gedrag en levenskwaliteit van het dier.
- Herkent symptomen van pathologisch gedrag om te kunnen doorverwijzen naar een klinisch diergedragstherapeut of gedragsdierenarts.
- Ontwikkelt en implementeert een gestructureerd behandelplan, met realistische doelstellingen en tijdsbestek voor opvolging en beoordeling van het resultaat.
 - Legt de eigenaar/begeleider duidelijk uit welke aandachtspunten werden geïdentificeerd bij hun dier, de mogelijke oorzaken hiervan en waarom het behandelplan zo werd opgesteld om deze aandachtspunten te verbeteren. Dit kan via geschreven richtlijnen of een ander geschikt feedbacksysteem.
 - Bespreekt het behandelplan voor akkoord met de eigenaar/begeleider en andere betrokkenen, bespreekt verwarring of bezorgdheden, en zorgt dat de eigenaar/begeleider zijn rol begrijpt in het effectief uitvoeren van het behandelplan, en hoe belangrijk het is om de gewenste gedragsverandering te behouden als deze eenmaal is bereikt.
 - Evalueert de effectiviteit van het behandelplan met gepaste opvolging, zoals bv. directe observatie van het dier of rapportering door de eigenaar/begeleider of andere betrokkenen. Past het behandelplan aan, waar nodig, om effect en succes te vergroten.
- Kent meerdere technieken van gedragsmodificatie en trainingshulpmiddelen, en is bekwaam om hieruit de meest gepaste methode te selecteren en gebruiken om probleemgedrag te begeleiden.
 - Kan helder uitleggen waarom deze methode is gekozen in plaats van mogelijke alternatieven.
 - Is in staat om anderen te leren de geselecteerde methodes effectief en op de juiste wijze te gebruiken, foutief gebruik te voorkomen en te verzekeren dat eigenaar/begeleider de levenskwaliteit van zijn dier bewaakt.
- Evalueert veiligheid, effectiviteit en betrouwbaarheid van therapieën en producten, die onder hun kennisgebied vallen.
- Identificeert eventuele professionele, ethische of andere problemen die naar voren komen tijdens het werken met het dier, de eigenaar/begeleider of andere betrokken personen, en zet gepaste stappen om deze aan te pakken.

Opleidingscriteria

In het bezit zijn van een diploma/getuigschrift/bewijs dat ze een opleiding hebben behaald die aan de volgende voorwaarden voldoet:

- De opleiding behandelt de kennis & vaardigheden beschreven in de standaarden diergedragsprofessionals.
- De opleiding geeft duidelijk aan welke diersoort wordt behandeld.
- De opleiding wordt gegeven door minstens 4 verschillende lesgevers.
- Minstens 40% van de opleiding (percentage lestijd) wordt gegeven door (dier)gedragsprofessionals die afgestudeerd zijn op master- of postgraduaat-niveau in hun vakgebied.
- De opleiding duurt minstens 120 lesuren.
- Er is een praktisch luik aan de opleiding (praktijkdagen en/of -stage en of -huiswerk met opvolging).
- Slagen voor de opleiding gebeurt aan de hand van een evaluatie d.m.v. een examen of eindwerk.

KLINISCH DIERGEDRAGSTHERAPEUT

Deze standaard omschrijft de klinische toepassing van de wetenschap van diergedrag en gedragsmodificatie bij dieren die ongewenst normaal, onaangepast en/of pathologisch gedrag vertonen. De klinisch diergedragstherapeut behandelt alle vormen van probleemgedrag, met de focus op pathologisch en/of gevaarlijk gedrag.

De klinisch diergedragstherapeut stelt een gedragsdiagnose en kan probleemgedrag evalueren, voorkomen en behandelen. Dit gebeurt door het creëren van geschikte leefomstandigheden en een behandelplan, gebaseerd op best practice en wetenschappelijk bewijs. Deze kunnen betrekking hebben op de training bij rehabilitatie of op preventie.

Indien er een vermoeden is van een medische (onderliggende) aandoening wordt samengewerkt met een (gedrags)dierenarts.

Deze professionals kunnen een eigenaar/begeleider van dieren met probleemgedrag begeleiden. Het kan gaan om een functie in een dierenasiel, een dierenartsenpraktijk, als beleidsmedewerker, als zelfstandige, enz.

Specifieke kwalificaties

- Evalueert de behoeften van één of meerdere diersoorten en hoe deze kunnen worden ingevuld.
 - Kent de belangrijkste ethologische, psychologische en fysiologische concepten die van belang zijn voor dierenwelzijn, en hoe deze te gebruiken om de levenskwaliteit in te schatten bij de diersoorten waarin hij opgeleid is.
 - Kent de invloed van domesticatie op het gedrag van dieren, alsook basisprincipes van humane en gezinspsychologie. Begrijpt, vanuit deze principes, hoe de interactie tussen mens en dier kan bijdragen aan een problematische mens-dier relatie, bv. dierenmishandeling, verwaarlozing, dieren verzameldrang.
 - Past methodes toe om de levenskwaliteit van het dier zo goed mogelijk te waarborgen, te behouden en promoten op korte en lange termijn.
- Verkrijgt en interpreteert relevante informatie over het probleemgedrag waarvoor advies wordt gezocht uit geschikte bronnen, zoals bv. directe observatie, gesprekken met eigenaar/begeleider/verzorger, evaluaties van de dierenarts, voorgeschiedenis.
 - Evalueert de kwaliteit van de informatie en onderneemt acties om eventuele zorgen/tekortkomingen hierin te verbeteren.

- Evalueert de verkregen informatie, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen verscheidene oorzaken, aannames en verklaringen voor het probleemgedrag (differentiaaldiagnose en gedragsdiagnose).
- Evalueert het effect van fysieke karakteristieken (bv. diersoort, ras, geslacht, seksuele status, leeftijd, medische toestand) en externe factoren (bv. afkomst, omgeving, vroegere ervaringen, huisvesting, management, sociaal contact, activiteit, voeding) op het gedrag en levenskwaliteit van het dier.
- Kent de interactie tussen gezondheid en gedrag van de diersoort van zijn expertise.
 - Heeft kennis van de invloed van medische oorzaken op gedrag. De gedragstherapeut zal hiervoor doorverwijzen of actief samenwerken met een (gedrags)dierenarts.
 - Er wordt waar nodig multidisciplinair samengewerkt met dierenartsen (alle disciplines binnen de diergeneeskunde), kinesisten, osteopaten, fysiotherapeuten, ...
- Ontwikkelt en implementeert een gestructureerd behandelplan, met realistische doelstellingen en tijdsbestek voor opvolging en beoordeling van het resultaat.
 - Selecteert het meest geschikte behandelplan om het probleemgedrag en andere bezorgdheden adequaat aan te pakken voor dat specifieke dier onder die specifieke omstandigheden.
 - Legt de eigenaar/begeleider duidelijk uit welke aandachtspunten werden geïdentificeerd bij hun dier, de mogelijke oorzaken hiervan en waarom het behandelplan zo werd opgesteld om deze aandachtspunten en andere gerelateerde problemen te verbeteren. Dit kan via geschreven richtlijnen of een ander geschikt feedbacksysteem.
 - Bespreekt het behandelplan voor akkoord met de eigenaar/begeleider en andere betrokkenen, bespreekt verwarring of bezorgdheden, en zorgt dat de eigenaar/begeleider zijn rol begrijpt in het effectief uitvoeren van het behandelplan, en hoe belangrijk het is om de gewenste gedragsverandering te behouden als deze eenmaal is bereikt.
 - Evalueert de effectiviteit van het behandelplan d.m.v. gepaste opvolging, zoals bv. directe observatie van het dier of rapportering door de eigenaar/begeleider of andere betrokkenen. Past het behandelplan aan, waar nodig, om zijn effect en succes te vergroten.
- Kent meerdere technieken van gedragsmodificatie en trainingshulpmiddelen, en is bekwaam om hieruit de meest gepaste methode te selecteren en gebruiken om probleemgedrag te behandelen.
 - Kan helder uitleggen waarom deze methode is gekozen in plaats van mogelijke alternatieven.
 - Is in staat om anderen te leren de geselecteerde methodes effectief en op de juiste wijze te gebruiken, foutief gebruik te voorkomen en te verzekeren dat eigenaar/begeleider de levenskwaliteit van zijn dier bewaakt.

- Evalueert veiligheid, effectiviteit en betrouwbaarheid van therapieën en producten, die onder hun kennisgebied vallen.
 - Heeft kennis van de meest voorkomende psychofarmaca gebruikt voor de diersoort van zijn expertise: hun functie en correct gebruik, alsook bijwerkingen en contra-indicaties voor dit gebruik.
 - Het voorschrijven en de implementatie van elke vorm van medicatie valt enkel onder de bevoegdheid van een dierenarts.
- Kan een risicoanalyse uitvoeren op vraag van een officiële instantie (vb. politie, burgemeester, asiel), mits expertise in deze materie.
- Identificeert eventuele professionele, ethische of andere problemen die naar voren kwamen voor, tijdens en na het werken met het dier, de eigenaar/begeleider of andere betrokken personen, en zet gepaste stappen om deze aan te pakken.
- Kan kritisch wetenschappelijke publicaties lezen en interpreteren. Kent de vereisten van wetenschappelijk onderzoek (waaronder datacollectie, methodologische aspecten en statistische analyse) en kan hier desgewenst aan bijdragen voor het ontwikkelen van kennis binnen het domein van klinische diergedragstherapie.

Opleidingscriteria

In het bezit zijn van een Master diploma in de diergedragswetenschappen of van een Postgraduaat in diergedragswetenschappen, of gelijkgestelde opleiding.

GEDRAGSDIERENARTS

Deze standaard is voor dierenartsen, die wettelijk gekwalificeerd zijn om medische diagnoses te stellen en medicatie voor te schrijven. De specifieke expertise ligt op vlak van pathologisch gedrag en/of gevaarlijk gedrag. Het betreft dierenartsen die zich hebben toegelegd op gedragsdiergeneeskunde, waardoor ze gedegen kennis hebben over (medische) psychopathologie en psychofarmacologie.

Specifieke kwalificaties

- Is [erkend dierenarts](#) volgens het KB van 20 november 2009, in bezit van een geldig diploma diergeneeskunde en ingeschreven bij de Orde der dierenartsen.
- Evalueert de behoeften van één of meerdere diersoorten en hoe deze kunnen worden ingevuld.
 - Kent de belangrijkste ethologische, psychologische en fysiologische concepten die van belang zijn voor dierenwelzijn, en hoe deze te gebruiken om de levenskwaliteit in te schatten bij de diersoorten waarin hij opgeleid is.
 - Kent de invloed van domesticatie op het gedrag van dieren, alsook basisprincipes van humane en gezinspsychologie. Begrijpt, vanuit deze principes, hoe de interactie tussen mens en dier kan bijdragen aan een problematische mens-dier relatie, bv. dierenmishandeling, verwaarlozing, dieren verzameldrang.
 - Past methodes toe om de levenskwaliteit van het dier zo goed mogelijk te waarborgen, te behouden en promoten op korte en lange termijn.
- Verkrijgt en interpreteert relevante informatie over het probleemgedrag waarvoor advies wordt gezocht uit geschikte bronnen, zoals bv. directe observatie, gesprekken met eigenaar/begeleider/verzorger, evaluaties van de dierenarts, voorgeschiedenis.
 - Evalueert de kwaliteit van de informatie en onderneemt acties om eventuele zorgen/tekortkomingen hierin te verbeteren.
 - Evalueert de verkregen informatie, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen verscheidene oorzaken, aannames en verklaringen voor het probleemgedrag (differentiaaldiagnose en diagnose).
- Evalueert het effect van fysieke karakteristieken (bv. diersoort, ras, geslacht, seksuele status, leeftijd, medische toestand) en externe factoren (bv. afkomst, omgeving, vroegere ervaringen, huisvesting, management, sociaal contact, activiteit, voeding) op het gedrag en levenskwaliteit van het dier.

- Kent de interactie tussen gezondheid en gedrag van de diersoort van zijn expertise.
 - Beoordeelt of medische oorzaken aan de basis liggen van het (probleem)gedrag en zet de nodige stappen om tot de juiste diagnose te komen.
 - De gedragsdierenarts zal actief samenwerken met de behandelende dierenarts. Er wordt waar nodig multidisciplinair samengewerkt met dierenartsen van andere disciplines, kinesisten, osteopaten, fysiotherapeuten, ...
- Selecteert het meest geschikte behandelplan om het probleemgedrag en andere bezorgdheden adequaat aan te pakken voor dat specifieke dier onder die specifieke omstandigheden.
 - Kent de meest voorkomende technieken van gedragsmodificatie en trainingshulpmiddelen om probleemgedrag te behandelen.
 - Legt de eigenaar/begeleider duidelijk uit welke aandachtspunten werden geïdentificeerd bij hun dier, de mogelijke oorzaken hiervan en welke stappen te nemen om deze aandachtspunten en andere gerelateerde problemen aan te pakken.
 - Kan samenwerken met een andere diergedragsprofessional voor de praktische uitvoering en opvolging. Ze maken onderling afspraken welke rol ze elk hierin vervullen.
 - Evalueert de effectiviteit van het behandelplan d.m.v. gepaste opvolging, zoals bv. directe observatie van het dier of rapportering door de eigenaar/begeleider of andere betrokkenen. Past het behandelplan aan, waar nodig, om zijn effect en succes te vergroten.
- Zet de meest geschikte psychofarmaca in, ter ondersteuning van het behandelplan.
 - Heeft gedegen kennis over psychofarmaca en kan deze, indien nodig, op gepaste wijze voorschrijven, inzetten en opvolgen. Dit houdt kennis in van functie, correct gebruik, interferenties met andere geneesmiddelen, bijwerkingen en contra-indicaties.
 - Stemt de gekozen psychofarmaca af op het behandelplan met als doel om bij het dier een emotionele balans te verkrijgen en vervolgens het leervermogen te verhogen.
- Evalueert veiligheid, effectiviteit en betrouwbaarheid van therapieën en producten, die onder zijn kennisgebied vallen.
- Kan een risicoanalyse uitvoeren op vraag van een officiële instantie (vb. politie, burgemeester, asiel), mits expertise in deze materie.
- Identificeert eventuele professionele, ethische of andere problemen die naar voren kwamen voor, tijdens en na het werken met het dier, de eigenaar/begeleider of andere betrokken personen, en zet gepaste stappen om deze aan te pakken.
- Kan kritisch wetenschappelijke publicaties lezen en interpreteren. Kent de vereisten van wetenschappelijk onderzoek (waaronder datacollectie, methodologische aspecten en statistische analyse) en kan hier desgewenst aan bijdragen voor het ontwikkelen van kennis binnen het domein van gedragsdiergeneeskunde.

Opleidingscriteria

In het bezit zijn van een diploma in Diergeneeskunde, alsook een ordenummer.

Daarnaast voldoet deze aan een van volgende voorwaarden:

- In het bezit zijn van een Master diploma in diergedragswetenschappen / gedragsdiergeneeskunde of van een Postgraduaat in diergedragswetenschappen / gedragsdiergeneeskunde, of gelijkgestelde opleiding.
- Diplomate / dierenarts met een Europese kwalificatie. EBVS® European Veterinary Specialist in Behavioural Medicine, Member of European College of Animal Welfare and Behavioural Medicine (ECAWBM).